

under Baaden og stirre ned paa de store, bredbladede, grøn-brune Bundplanter, der tavse og sagte ligesom væltede sig i de fremilende Strømhvirvler, — en indslumret Verden, et tryllebundet Liv, der syntes plaget af urolige Drømme. Han maatte da ofte tænke paa Pastor Blombergs Ord om den Livs-visdom, der var at hente i Naturen, om det saa blot var ved at lytte til en Lærkes Triller. Man følte sig virkelig i slige Øjeblikke paa mystisk Maade sjælsforbunden med alt levende. Der var noget af en vellystfuld aandelig Besvangrelse ved en saadan Hensynken i en Naturstemning. Fantasien blev saa virksom, Ideerne strømmede til. Det var, som om selve Livets Urkraft blidt og stille udgød sig i En som en gylden Taage af mylrende Tankekim.

Sagen var vel den, tænkte han, at en saadan Naturlyd bragte Bud fra det evigt uforgængelige i Tilværelsen. Folkeslag kunde uddø og Verdensbyer sporløst forsvinde; men saaledes som Vandet her klukkede under Baaden, havde det klukket under det første Menneskes første Kano, og Lyden vilde gentage sig indtil Dagenes Ende ikke alene her paa Jorden men paa alle Himmelrummets Kloder, hvor der overhovedet fandtes Vand og et Øre til at høre.

En Dag fik han Brev fra Ivan, der havde faaet hans Opholdssted at vide af Jakobe. Svogeren skrev, at han med stor Utaalmodighed ventede hans Tilbagekomst, idet han — trods alt — endnu nærede Haab om gunstige Resultater for hans Sag. Overretssagfører Hasselager og Kommissionær Nørrehave forhandlede stadig om den, skrev han, og Misstemningen mod det københavnske Projekt bredte sig mere og mere, særligt i Provinserne. Han foreslog Per at benytte Lejligheden til at holde en Række offentlige Foredrag om sit Projekt i nogle af de større jyske Byer, hvad der var saa meget større Opfordring til, som han havde faaet oplyst, at den mystiske Ingeniør Steiner for Tiden berejste Jylland og talte rundtom i Industriforeningerne.

Denne Skrivelse virkede paa Pers Stemning som Kniven paa en Byld. Han blev endelig ganske klar over, at han ikke vilde have noget med det forretningsmæssige at gøre. Han var Opfinder, Tekniker — ikke Børsspekulant. I et Brev, han samme Aften skrev til Jakobe, udtalte han sig udførligt derom. Samtidigt meddelte han hende, at han under disse Forhold ansaae det for rigtigst at holde sig borte fra København, indtil